

U S N E S E N Í

Obvodní soud pro Prahu 4 rozhodl předsedkyní senátu Mgr. Monikou Tupou jako samosoudkyní ve věci žalobce: **Jaroslav Rovný**, bytem Krušnohorské nám. 38, Hroznětín, proti žalované: **Česká strana národně sociální**, se sídlem Praha 4, Koterská 1572/18, IČO 00442721, zastoupena: Mgr. Ivo Siegel, advokát, se sídlem Školská 38, Praha 1, **o určení neplatnosti 36. mimořádného sjezdu České strany národně sociální, o žalobě žalobce na obnovu řízení**

t a k t o :

- I. Žaloba žalobce na povolení obnovy řízení vedeného u Obvodního soudu pro Prahu 4 pod sp. zn. 43 C 844/2013 **se zamítá.**
- II. Žalobce je povinen zaplatit žalované na náhradě nákladů řízení částku 4.356 Kč, do tří dnů od právní moci usnesení, k rukám advokáta, Mgr. Ivo Siegela.

O d ů v o d n ě n í :

Rozsudkem zdejšího soudu ze dne 25.11.2014, č. j. 43 C 844/2013-95, ve spojení s rozsudkem Městského soudu v Praze ze dne 26.5.2015, č. j. 35 Co 144/2015-119, byla zamítnuta žaloba, podle které by soud určil, že mimořádný sjezd České strany národně sociální, který se konal dne 19.5.2013 a který byl označen jako 36. v pořadí, je neplatný a to jak co do zápisu, přijatých stanov a usnesení (výrok I.) a o povinnosti žalobce zaplatit žalované na náhradu nákladů řízení částku 8.712 Kč do tří dnů od právní moci rozsudku k rukám zástupce žalované (výrok II). Oba citované rozsudky nabyly právní moci dne 10.7.2015.

Z odůvodnění rozsudku soudu I. stupně č. j. 43 C 844/2013-95 bylo zjištěno, že důvodem pro zamítnutí žaloby byla především skutečnost, že žaloba byla žalobcem podána opožděně.

Z odůvodnění rozsudku Městského soudu v Praze č. j. 35 Co 144/2015-119, bylo zjištěno, že i Městský soud v Praze dospěl k závěru, že aby se soud I.stupně mohl žalobou zabývat i z věcného hlediska, musel by žalobce žalobu podat v šestiměsíční lhůtě, jejíž počátek zákon č. 424/1991 Sb. výslovně stanoví k datu přijetí přezkoumávaného rozhodnutí, tedy lhůta běžela nejpozději od 19.5.2013, případně i od data dřívějšího, pokud žalobce namítal i neplatnost rozhodnutí o svolání sjezdu, žaloba však byla podána až 27.11.2013, tedy opožděně.

Žalobou ze dne 13.10.2015 se žalobce, s odkazem na ustanovení § 228 odst. 1 písm. a) i b) občanského soudního řádu, dále jen „o.s.ř.“ obnovy řízení s tím, že oba shora uvedené rozsudky jsou nezákonné a soudy vůbec nezjistily skutkový stav věci, resp. jej zjistily nesprávně. Žalobce zdůraznil, že soudy mohly z žaloby vyrozumět, že směřuje proti sjezdu (orgánu strany), který byl svolán v rozporu s platnými stanovami a je tedy neplatný. Pokud nejvyšší orgán strany (sjezd) vznikl v rozporu s demokratickými principy a za porušení stanov, nelze dle názoru žalobce, v právním prostředí považovat ustanovené orgány tímto sjezdem za právně způsobilé a z tohoto důvodu žalobce nemohl a také neřešil svůj spor se žalovaným, dle ust. § 16a zák. č. 424/1991 Sb. Pokud soudy zamítly žalobu podle cit.

zákonného ustanovení § 16a zák. č. 424/1991 Sb., žalobce se domnívá, že povinností soudů bylo specifikovat, jaká rozhodnutí měl žalobce napadnout, aby dosáhl nápravy vzniklého stavu. Protože žaloba žalobce ze dne 13.10.2015 neměla potřebné náležitosti, soud žalobce usnesením ze dne 14.10.2015 vyzval, aby vady žaloby odstranil, dle ust. § 42 odst. 4 a § 79 odst. 1 o. s. ř. a ust. § 232 o. s. ř. tak, že především uvede, v čem konkrétně je spatřován důvod obnovy, který musí být podřaditelný pod ust. § 228 odst. 1 o. s. ř. a doplní konečný návrh.

K výzvě soudu žalobce žalobu doplnil tak, že důvod obnovy řízení spatřuje v tom, že nyní disponuje kopií usnesení Ministerstva vnitra ČR č.j. MV-34989-51/VS-2010 ze dne 8.7.2013 (dále jen usnesení MV ČR) a zápisem, včetně usnesení z napadeného 36. sjezdu žalované z 19.5.2013.

Podle § 228 odst. 1 o.s.ř. může žalobou na obnovu řízení účastník napadnout pravomocný rozsudek nebo pravomocné usnesení, kterým bylo rozhodnuto ve věci samé: a) jsou-li tu skutečnosti, rozhodnutí nebo důkazy, které **bez své viny nemohl použít v původním řízení** před soudem prvního stupně nebo za podmínek uvedených v ustanovení § 205a a 211a též před odvolacím soudem, pokud mohou přivodit pro něho příznivější rozhodnutí ve věci; b) lze-li provést důkazy, **které nemohly být provedeny v původním řízení** před soudem prvního stupně nebo za podmínek uvedených v ustanovení § 205a a 211a též před odvolacím soudem, pokud mohou přivodit pro něho příznivější rozhodnutí ve věci. Skutečnosti a důkazy jsou nové tehdy, jestliže je účastník řízení – přestože v době původního řízení objektivně vzato existovaly – nemohl bez své viny (proto, že o nich nevěděl a ani jinak z procesního hlediska nezavinil, že nesplnil povinnost tvrzení nebo důkazní povinnost), použít. Pro vyhovění žalobě na obnovu řízení postačuje, že se jeví pravděpodobným, že skutečnosti, rozhodnutí nebo důkazy mohou přivodit pro účastníka, který obnovu uplatnil, příznivější rozhodnutí ve věci, a to buď samy o sobě, nebo ve spojení s již známými skutečnostmi, rozhodnutími nebo důkazy. Dle názoru zdejšího soudu se v dané věci o takový případ nejedná.

Pokud jde o skutečnosti uváděné žalobcem, jež se týkají neplatnosti předmětného sjezdu, případně způsobu jeho svolání, nejedná se o skutečnosti nové, žalobce je uváděl již v původním řízení. Ani námitka žalobce o tom, že bylo povinností soudu specifikovat, jaká rozhodnutí měl žalobce svou žalobou napadnout, aby byl ve věci úspěšný, není skutečností podřaditelnou pod důvody obnovy řízení, dle § 228 odst. 1 o.s.ř.

Žalobce spatřuje důvody obnovy řízení v tom, že má nyní k dispozici usnesení MV ČR a zápis, včetně usnesení z napadeného 36. sjezdu žalované, z 19.5.2013. Z podané žaloby ovšem jednoznačně vyplývá, že **o existenci těchto dokumentů žalobce věděl již v původním řízení** a nic mu tak nebránilo si je obstarat a uplatnit již tehdy, aby mohly být použity a provedeny v původním řízení. Nadto je třeba uvést, že usnesení MV ČR v původním řízení k důkazu provedeno bylo, jak vyplývá z protokolu o jednání z 25.11.2014. Žalobce sám uvádí, že o obou důkazech věděl, ale neznal jejich obsah, resp. nepovažoval za nutné „je hledat.“ Nic mu však nebránilo v tom tak učinit, evidentně je nyní získal bez větších nesnází, což mohl i v původním řízení.

Žaloba v původním řízení také nebyla zamítnuta z toho důvodu, že by žalobce například nějaké doklady nepředložil a došlo by k zamítnutí žaloby z důvodu neunesení důkazního břemene žalobcem. Žaloba byla zamítnuta pro opožděnost.

Soud v řízení o povolení obnovy toto nedoplňoval, výslechy svědků, Vladislava Svobody, Jaromíra Rongeho, Václava Kupky a Jaroslava Maška. Z vyjádření žalobce bylo zjištěno, že tito by měli být vyslechnuti k situaci ve straně v rozhodné době. Někteří z nich se jako veřejnost účastnili předchozího řízení před soudem I. stupně, případně u odvolacího soudu, odvolací soud také nepovažoval za nutné výslechy navržených svědků provést.

Výslech těchto svědků pak mohl být navržen v rámci původního řízení, navíc, jak bylo uvedeno shora, žaloba v původním řízení byla zamítnuta proto, že byla podána opožděně, nikoli například proto, že by některé důkazy, které by žalobce řádně navrhl, nebylo možné provést. Ani případný výslech navržených svědků by proto nemohl přivodit pro žalobce příznivější rozhodnutí, pokud žaloba byla zamítnuta pro opožděnost.

Vzhledem k tomu, že žalobce neuvádí žádné nové skutečnosti, rozhodnutí ani důkazy, a ty důkazy, jimiž zdůvodňuje obnovu řízení, existovaly a byly mu známy již v původním řízení, soud žalobu na obnovu řízení jako nedůvodnou zamítl (§ 235e odst. 1 o.s.ř.).

Zdejší soud pouze dodává, že žaloba na obnovu řízení je v občanském soudním řádu koncipována jako mimořádný opravný prostředek. Žalobou na obnovu řízení se nelze domáhat nápravy případných pochybení při právním posouzení věci nebo procesněprávních vad, k tomu podle povahy rozhodnutí a povahy namítaného pochybení slouží jiné opravné prostředky. Žalobou na obnovu řízení nelze napadnout hodnocení důkazů soudem .

Výrok o nákladech řízení je odůvodněn ust. § 142 odst. 1 o. s. ř., úspěchem žalované ve sporu, náklady byly představovány odměnou za právní zastoupení advokátem, za dva úkony právní služby dle ust. § 11 odst. 1 písm. g) vyhl. č. 177/1996 Sb. Podle § 7, § 9 odst. 1 vyhlášky za 1 úkon náleží odměna v částce 1.500 Kč, k odměně přísluší paušální náhrada hotových výdajů 2x 300 Kč dle § 13 odst. 1, 3 téže vyhlášky. Tyto náklady byly navýšeny o 21 % DPH ve výši 756 Kč, celkem 4.356 Kč. Platební místo pro náklady řízení bylo stanoveno dle ust. § 149 odst. 1 o. s. ř.

Poučení: Proti tomuto usnesení lze podat odvolání do 15 dnů ode dne doručení k Městskému soudu v Praze prostřednictvím Obvodního soudu pro Prahu 4.

V Praze dne 12. července 2016

Mgr. Monika Tupá, v.r.
předsedkyně senátu

Za správnost vyhotovení: Lenka Jarošová